

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 103

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 11 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
84.	2	15.	9
— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător		— Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii educației naționale nr. 1/2011	
85.	2	16.	10–11
— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător		— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	
86.	2	17.	12
— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător		— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul apărării naționale	
87.	3	18.	13
— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător		— Ordonanță de urgență pentru completarea unor acte normative în domeniul transportului naval.....	
88.	3	20.	14–15
— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror		— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare	
89.	3		
— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror			
90.	4		
— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 737 din 21 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	4–7		
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
14.	8	178.	16
— Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale în vederea participării Institutului Național de Statistică în calitate de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernarea în Statistică al OCDE		— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației și a Ordinului ministrului sănătății nr. 15/2020 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației	

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 32/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Florica Lazăr, judecător la Tribunalul București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 februarie 2020.
Nr. 84.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 38/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul judecător Ioan-Traian Damian, delegat în funcția de președinte al Judecătoriei Lipova, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 februarie 2020.
Nr. 85.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 30/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Vasilica Sandovici, judecător la Curtea de Apel Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 februarie 2020.
Nr. 86.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 27/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Cristina Raicea, judecător la Curtea de Apel Craiova, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 februarie 2020.
Nr. 87.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 34/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Corina Mihaela Scăețeanu, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 februarie 2020.
Nr. 88.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 71/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Maria Trandabăț, procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 februarie 2020.
Nr. 89.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 72/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Daniela Dumitrache, procuror șef al Serviciului registratură, grefă, arhivă și relații cu publicul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție — Structura centrală, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 februarie 2020.
Nr. 90.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 737

din 21 noiembrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2)
din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Ștefan Dobai în Dosarul nr. 2.426/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.266D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă, a excepției

de neconstituționalitate, arătând că se pun în discuție interpretarea și aplicarea legii și se face o comparație a dispozițiilor legale. În subsidiar, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.426/117/2015, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**. Excepția a fost ridicată de Ștefan Dobai într-o cauză privitoare la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 8 din Legea nr. 241/2005.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât, în virtutea principiului legalității incriminării și pedepsei, legiuitorul are obligația de a stabili sancțiuni suficiente de determinabile pentru conduita ilicită prevăzută de norma de incriminare, sens în care pedepsele

stabilite trebuie să ofere justițiabilului posibilitatea de a prevedea ce consecințe poate suferi. Or, incriminarea faptei criticate, prin instituirea unei pedepse cu închisoare de la 5 la 15 ani, implică o plajă mult prea mare între minimul și maximul special al pedepsei. În acest sens, autorul realizează o analiză cu trimitere la dispozițiile art. 323 din Codul penal din 1969 și ale art. 7 din Legea nr. 39/2003, arătând că prin adoptarea actualului Cod penal s-a urmărit deopotrivă reducerea limitelor speciale ale pedepselor și stabilirea unor limite mai puțin vaste pentru a conferi mai multă previzibilitate normei penale, dar și pentru a preveni situațiile de jurisprudență neunitară care aveau loc din cauza acestora. Astfel, în urma adoptării noului Cod penal au intervenit următoarele modificări: infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni nu se mai regăsește în Codul penal, elementele acesteia regăsindu-se în infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat conform Deciziei nr. 14 din 16 iunie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală; infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 8 din Legea nr. 241/2005 nu a suferit nicio modificare; infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat a fost preluată în Codul penal, „legiuitorul stabilind limite ale pedepsei semnificativ mai reduse față de legislația anterioară.” Arată că, în acest context, în lipsa incriminării prevăzute de art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005, constituirea unui grup infracțional organizat în vederea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 8 ar fi fost pedepsită cu închisoarea de la 1 la 5 ani, spre deosebire de 5—15 ani. Având în vedere intenția legiuitorului de a reduce limitele de pedeapsă pentru astfel de infracțiuni, autorul apreciază că lipsa unei intervenții legislative în acest sens asupra normei contestate se datorează unei simple omisiuni sau erori, fiind lesne de observat că nu există vreun motiv, nici măcar aparent, pentru care să nu fi fost modificate și limitele pedepsei pentru această infracțiune.

6. Potrivit susținerilor autorului excepției, caracterul imprevizibil al normei rezultă și din renunțarea la infracțiunea gen, respectiv a faptei de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni. În pofida faptului că această faptă a fost înlocuită în Codul penal cu infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, aceasta reprezentând infracțiunea gen, se ridică întrebarea legitimă care sunt elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005, existând două variante posibile, și anume: fie se consideră că renunțarea la asociere nu va afecta sub nicio formă elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005, astfel că pentru reținerea acesteia este suficient să existe două persoane care s-au asociat în acest scop; fie se consideră că în urma renunțării la această infracțiune, pentru întrunirea elementelor constitutive va fi necesar să fie îndeplinite condițiile de la grupul infracțional organizat, respectiv cel puțin 3 participanți și existența unei structuri ierarhice și organizate în cadrul grupului. Așa fiind, textul de incriminare poate fi interpretat în ambele sensuri, astfel că, în funcție de situația concretă, instanța va trebui să îl aplice având în vedere interpretarea care este mai favorabilă inculpatului.

7. Referindu-se, în continuare, la încălcarea cerințelor de proporționalitate impuse de normele de referință invocate, autorul apreciază necesar să sublinieze că la elaborarea proiectului noii legislații în materie penală s-a urmărit adaptarea pedepselor din legislația specială pentru a fi în acord cu pedepsele stabilite în Codul penal pentru infracțiuni care ocrotesc aceeași valoare socială sau valori sociale similare. Or, în opinia autorului excepției, infracțiunea care trebuie folosită ca

termen de comparație este, dincolo de orice dubiu, constituirea unui grup infracțional organizat, sens în care realizează o examinare în paralel a celor două texte de incriminare. Conchide că limitele de pedeapsă prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005, respectiv închisoare de la 5 ani la 15 ani, sunt disproporționate în raport cu gravitatea faptei, de modul și mijloacele în care aceasta poate fi comisă, de valoarea socială lezată și de urmările produse.

8. **Tribunalul Cluj — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, sancțiunea stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, întrucât pedeapsa ce ar urma să-i fie aplicată inculpatului în cazul în care acesta ar fi găsit vinovat este prevăzută de lege, nefiind arbitrară. De asemenea, restrângerea dreptului la libertate al inculpatului este consecința desfășurării unui proces penal față de acesta, în cadrul căruia are dreptul de a-și exercita toate garanțiile procesuale prevăzute de lege. Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării și, prin urmare, stabilirea faptelor care reprezintă infracțiuni și regimul sancționator al acestora reprezintă apanajul exclusiv al legiuitorului, fundamentat pe politica penală a statului la un moment dat. Or, regimul sancționator al unei legi reprezintă parte integrantă a programului de prevenire a unui anume fenomen infracțional, în speță, cel de evaziune fiscală, exemplaritatea pedepsei contribuind la finalitatea aplicării acesteia, și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De altfel, Curtea Constituțională a recunoscut rolul unic al legiuitorului de a stabili limitele de pedeapsă pentru anumite infracțiuni, sens în care fixarea acestora intră în atribuțiile puterii legiuitoare (a se vedea Decizia nr. 824 din 3 decembrie 2015 și Decizia nr. 195 din 31 martie 2015). Drept urmare, în consonanță cu considerentele exprimate de Curtea Constituțională prin deciziile mai sus menționate, instanța apreciază că nu subzistă nici critica bazată pe comparația dispozițiilor de lege criticate cu sistemul de sancționare prevăzut în alte norme, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu prevederi din Constituție sau din acte internaționale la care România este parte, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor cu posibilele contradicții din cadrul legislației interne. Pe de altă parte, pornind de la definiția noțiunii de „asociere” din Dicționarul explicativ al limbii române (ca fiind rezultatul acțiunii de a se uni, a se grupa cu cineva pentru atingerea unui scop comun) se apreciază că textul criticat este previzibil atât din perspectiva elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, cât și din perspectiva regimului sancționator.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, norma incriminatoare la care se referă excepția de neconstituționalitate sancționează fapta de asociere pentru stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat. Este de așteptat ca orice

destinatar al legii penale să cunoască sensul sintagmelor folosite, să înțeleagă intenția de reglementare a legiuitorului și să își poată adapta conduita exigențelor legii. Încadrarea juridică a faptei și aplicarea unei pedepse adaptate faptei comise în concret se face de organele judiciare de la caz la caz, acest aspect fiind valabil pentru orice faptă prevăzută de legea penală adusă în atenția organelor judiciare. Pedepsa pentru infracțiunea criticată este în mod clar prevăzută în textul legal (închisoare de la 5 la 15 ani), fiind astfel ușor de identificat pentru destinatarul legii penale care este sancțiunea de care este pasibil pentru comiterea faptei respective. Simplul fapt că organele judiciare dispun de o marjă de apreciere pentru a aplica sancțiuni proporționale cu gravitatea faptei comise în concret nu este de natură a afecta previzibilitatea normei penale, ci, din contră, vine în aplicarea principiului proporționalității sancțiunilor penale. Așa fiind, pe de o parte, conform art. 73 din Constituție, stabilirea infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestuia este atributul exclusiv al legiuitorului, iar, pe de altă parte, prin stabilirea unei limite minime și a unei limite maxime a pedepsei, instanța dispune de marja de apreciere necesară și de posibilitatea de individualizare a pedepselor pentru fiecare caz în parte cu ocazia individualizării judiciare a aplicării pedepsei.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, norma criticată stabilește cu claritate atât elementul material al infracțiunii, cât și pedeapsa. În ceea ce privește limitele pedepsei, se arată că revine instanței competente sarcina individualizării pedepsei în funcție de aspectele specifice și circumstanțele fiecărei cauze în parte. Libertatea individuală nu poate fi reținută ca fiind încălcată în cazul săvârșirii de infracțiuni, „fiind permisă atât de art. 53 și art. 23 alin. (12) din Constituție, cât și de art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”. Așa fiind, în speță nu este încălcat principiul legalității pedepsei consacrat constituțional de art. 23 alin. (12) și convențional de art. 7, instanța de judecată fiind aceea care, în baza probelor administrate, va hotărî asupra învinuirii aduse inculpatului. În plus, orice persoană beneficiază de prezumția de nevinovăție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, în conformitate cu art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală. Avocatul Poporului amintește că dispozițiile legale criticate își găsesc aplicabilitatea față de acei contribuabili care nu și-au îndeplinit obligația fundamentală de a contribui prin taxe și impozite la cheltuielile publice. Or, statul, în temeiul art. 135 din Legea fundamentală, are obligația de a impune reguli de disciplină economică, iar legiuitorul este îndreptățit să stabilească sancțiuni corespunzătoare pentru nerespectarea acestora.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, care au următorul conținut: „*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi asocierea în vederea săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1).*”

15. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 23 alin. (1) și (12) referitoare la libertatea individuală și la principiul legalității pedepsei și art. 53 alin. (2) referitor la condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se invocă, de asemenea, dispozițiile art. 5 — *Dreptul la libertate și la siguranță* și art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției, realizând, în principal, o analiză a evoluției legislației penale, precum și o comparație cu dispozițiile art. 367 din Codul penal care reglementează infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, a criticat dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005, susținând că intervalul dintre cele două limite ale pedepsei prevăzute, respectiv de la 5 ani la 15 ani, este mult prea mare, că acest fapt ignoră noua viziune a legiuitorului legitimată prin pedepsele mai mici prevăzute de noua legislație și că această situație este de natură a afecta dispozițiile constituționale referitoare la libertatea individuală, la principiul legalității pedepsei și la condițiile măsurii restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dispozițiile referitoare la dreptul la libertate și la siguranță și la principiul corelării pedepsei cu legea din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Cu referire la această modalitate în care autorul excepției își fundamentează argumentarea vizând, în principal, încălcarea art. 53 din Constituție privind condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea observă că, într-o jurisprudență constantă, a statuat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 409 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014, paragraful 23, Decizia nr. 262 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 16 iunie 2015, paragrafele 15 și 16, și Decizia nr. 55 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragrafele 35 și 36). Ca urmare, compararea regimului sancționator prevăzut de dispozițiile art. 367 din Codul penal pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat cu cel stabilit de textul criticat pentru asocierea în vederea săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, potrivit căruia „*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat*”, nu este de natură a demonstra, în sine, neconstituționalitatea susținută. Tot astfel, nu sunt de natură a susține această neconstituționalitate aprecierile vizând

caracterul mai grav sau mai puțin grav al faptelor incriminate de legiuitor, cu raportare la sancțiunile prevăzute de lege pentru diverse infracțiuni.

18. În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului legalității pedepsei, argumentată, în special, cu referire la cerințele de calitate a legii, Curtea amintește jurisprudența sa în care a statuat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 din 29 noiembrie 2018).

19. Jurisprudența citată valorifică, deopotrivă, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului unde s-a reținut că formularea normelor juridice nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea în redactarea unei legi este un lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea

progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil. (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93)

20. Pornind de la aceste premise și având în vedere cele reținute raportat la susținerile autorului excepției, Curtea constată că normele criticate nu încalcă cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate a legii impuse de art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de art. 1 alin. (5) din Constituție. Pedepsa pentru infracțiunea prevăzută de textul criticat este clar reglementată, fiind ușor de identificat pentru destinatarul legii penale care este sancțiunea de care este pasibil în cazul săvârșirii faptei incriminate. Ca urmare, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia destinatarul dispozițiilor legale criticate nu-și pot adapta conduita în funcție de intervalul dintre cele două limite ale pedepsei, deoarece suplețea legii este de preferat, neputându-se stabili *a priori* totalitatea împrejurărilor/modalităților care singure sau împreună pot determina o pedeapsă orientată spre minim ori spre maxim. Tipologia acestor împrejurări, intensitatea și consecințele lor, precum și efectele pe care le au asupra pedepsei constituie acea parte care ține de punerea în practică a sistemului teoretic și vizează *lato sensu* interpretarea și aplicarea legii. Încadrarea juridică a faptei și aplicarea unei pedepse adaptate acesteia se fac de organele judiciare în funcție de datele concrete ale fiecărei cauze, aspect valabil pentru orice faptă prevăzută de legea penală. Simplul fapt că organele judiciare dispun de o marjă de apreciere pentru a aplica, de la caz la caz, sancțiuni proporționale cu gravitatea faptelor comise în concret nu este de natură a afecta previzibilitatea normei penale.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ștefan Dobai în Dosarul nr. 2.426/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția penală și constată că dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, precum și pentru aprobarea plății cotizației anuale în vederea participării Institutului Național de Statistică în calitate de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al OCDE

Având în vedere că în anul 2019 România a obținut statutul de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al OCDE,

luând în considerare necesitatea achitării de către Institutul Național de Statistică a cotizațiilor aferente anului 2019, precum și pentru următorii ani în care România are calitatea de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al OCDE, precum și că plata cotizației pe anul 2019 pentru statutul de asociat trebuie efectuată în cel mai scurt timp, respectiv 30 de zile de la data emiterii facturii aferente anului 2019,

ținând seama de faptul că neplata contribuțiilor financiare, actualizate cu rata oficială a inflației din țara gazdă aferentă anului calendaristic anterior celui de referință, potrivit Rezoluției revizuite a Consiliului OCDE privind parteneriatele în cadrul organismelor OCDE, duce la suspendarea, respectiv încetarea dreptului de participare a României în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al OCDE,

avându-se în vedere că în cazul neadoptării imediate a prezentei reglementări se periclitează capacitatea de asumare a obligațiilor financiare și de asemenea participarea României la OCDE, cu următoarele consecințe negative:

a) impactul negativ asupra producției de date statistice fiabile, relevante și de calitate care trebuie să se bazeze pe standarde și metodologii agreate la nivel internațional,

b) sincope în implementarea recomandărilor Consiliului privind bunele practici statistice,

c) nerespectarea programului de comparabilitate internațională între statele membre,

ținând cont de faptul că accederea României la acest comitet constituie un pas important spre realizarea obiectivului general de aderare *de facto* a României la OCDE,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 29 august 1994, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 „Lista organizațiilor internaționale interguvernamentale la care România este membră”, la punctul II „Organizațiile internaționale guvernamentale la care România a aderat în baza aprobărilor date de conducerea ministerelor și a altor instituții centrale”, poziția 53 va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea organizației	Sediul	Anul înființării	Anul aderării României	Instituția română care coordonează relațiile cu organizația internațională respectivă	Explicații
„53.	OCDE — Comitetul de Statistică și Guvernanță în Statistică	Paris	1961	2019	Institutul Național de Statistică	România participă, începând cu anul 2019, cu statut de asociat, la activitatea Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică”

2. La anexa nr. 2.2 „Cotizații la alte organisme internaționale”, la subcapitolul „Institutul Național de Statistică”, poziția 2 va avea următorul cuprins:

„2.	OCDE — Comitetul de Statistică și Guvernanță în Statistică	euro	21.000	Sumele reprezentând cotizațiile anuale se actualizează cu rata oficială a inflației din țara gazdă, aferentă anului calendaristic anterior celui de referință”
-----	--	------	--------	--

Art. II. — (1) Se aprobă plata cotizației în valoare de 6,041.10 euro în vederea participării României ca asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al OCDE, pentru anul 2019, precum și plata cotizației anuale în valoare de 21.000 euro pentru anii următori în care România are calitatea de asociat în cadrul Comitetului de Statistică și Guvernanță în Statistică al OCDE.

(2) Echivalentul în lei al sumelor necesare plății cotizației anuale pentru Comitetul de Statistică și Guvernanță în Statistică se asigură din bugetul Secretariatului General al Guvernului pentru Institutul Național de Statistică.

(3) Echivalentul în lei al sumelor prevăzute la alin. (1) se calculează pe baza raportului de schimb leu/euro în funcție de cursul oficial al BNR de la data efectuării plății.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Antonel Tănase

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Ionel Dancă

Președintele Institutului Național de Statistică,

Andrei Tudorel

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

GUVERNUL ROMÂNIEI

**ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Legii educației naționale nr. 1/2011**

Având în vedere că actualul cadru legal nu reglementează modalitatea de decontare a cheltuielilor de transport pentru elevii care studiază în altă localitate decât cea de domiciliu,

ținând seama de necesitatea ca elevii care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu să beneficieze de dreptul la educație prin decontarea cheltuielilor de transport din bugetul Ministerului Educației și Cercetării, prin unitățile de învățământ la care sunt școlarizați, precum și de necesitatea existenței cadrului legal pentru transportul elevilor,

având în vedere nevoia de a asigura organizarea și funcționarea eficientă, performantă și predictibilă a sistemului național de educație, precum și de a elimina efectele perturbatoare produse de absența unui cadru legislativ adecvat, aspecte care au consecințe grave asupra drepturilor beneficiarilor direcți ai educației,

luând în considerare faptul că procesul educațional este în derulare, proces ce presupune prezența elevilor la cursuri, se impune crearea de urgență a cadrului legal necesar stabilirii modalității de decontare a transportului elevilor,

deoarece, fără intervenția Guvernului, efectele lipsei decontării cheltuielilor de transport ar putea conduce la creșterea abandonului școlar, elevii suportând o serie de consecințe fără a fi responsabili de situația creată,

având în vedere riscul de excluziune și de abandon școlar care grezează asupra populației școlare din medii dezavantajate geografic, economic sau social, este necesară luarea unor măsuri rapide și coerente de intervenție integrată pentru diminuarea acestora,

neadoptarea acestor măsuri imediate și a reglementărilor pentru implementarea lor generează disfuncționalități majore cu efecte negative asupra bunei desfășurări a activităților din sistemul național de învățământ.

Întrucât învățământul constituie prioritate națională a Guvernului României,

având în vedere cele expuse, și deoarece toate elementele vizate de prezenta propunere urmăresc ocrotirea interesului elevilor și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

1. La articolul 84, alineatele (3) și (3¹) vor avea următorul cuprins:

„(3) Elevilor care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu li se decontează cheltuielile de transport, în limita a 50 km, sau li se asigură decontarea sumei ce reprezintă contravaloarea a 8 călătorii dus-întors pe semestru, dacă locuiesc la internat sau în gazdă, din bugetul Ministerului Educației și Cercetării, prin unitățile de învățământ la care sunt școlarizați. Decontarea se realizează pe baza documentelor justificative, emise de operatorii de transport rutier.

(3¹) Elevilor de nivel liceal care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu la filiera/profilul/specializarea solicitată li se decontează cheltuielile de transport în limita a 50 km sau li se

asigură decontarea sumei ce reprezintă contravaloarea a 8 călătorii dus-întors pe semestru, dacă locuiesc la internat sau în gazdă, din bugetul Ministerului Educației și Cercetării, prin unitățile de învățământ la care sunt școlarizați. Decontarea se realizează pe baza documentelor justificative, emise de operatorii de transport rutier.”

2. La articolul 84, alineatele (3²), (3³) și (3⁴) se abrogă.

Art. II. — (1) În termen de 30 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Educației și Cercetării inițiază hotărârea Guvernului privind procedura de decontare și sumele ce pot fi decontate pentru transportul rutier al elevilor școlarizați în altă localitate decât cea de domiciliu.

(2) Operatorii de transport rutier au obligația să asigure transportul rutier al elevilor potrivit prevederilor art. 84 alin. (3) și (3¹) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în limitele stabilite prin hotărârea de Guvern menționată la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Raluca Turcan

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, transpune în legislația națională prevederile Directivei nr. 96/53/CE din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutății maxime autorizate în traficul internațional. Conform directivei, până în anul 2021, statele membre trebuie să ia măsuri specifice în scopul identificării vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule în circulație asupra cărora există suspiciuni de depășire a greutății maxime autorizate și care, prin urmare, ar trebui verificate de autoritățile lor competente în vederea asigurării conformității cu cerințele prevăzute de această directivă. Fiecare stat membru trebuie să efectueze în fiecare an calendaristic un număr adecvat de controale privind greutatea vehiculelor sau ansamblului de vehicule în circulație, proporțional cu numărul total de vehicule inspectate anual pe teritoriul său.

Pentru îndeplinirea obiectivelor menționate și creșterea eficienței activităților de control este necesară existența unui număr suficient de spații de control, drept care prin prezentul proiect de act normativ se propune completarea secțiunii a III-a a capitolului II al Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 cu o nouă dispoziție, conform căreia la proiectarea sectoarelor noi de drumuri publice, situate în extravilanul localităților, se va avea în vedere realizarea spațiilor de parcare, oprire și staționare care să fie prevăzute cu spații special amenajate pentru controlul prin cântărire al vehiculelor rutiere.

Conform art. 41 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, circulația pe drumurile publice a vehiculelor rutiere, înmatriculate sau înregistrate în România sau în alte state, cu depășirea masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau a dimensiunilor maxime admise prevăzute în anexele nr. 2 și 3, se poate efectua numai în baza autorizației speciale de transport, eliberată de administratorul drumului pe care se circulă. Acest articol prevede și condițiile generale privind emiterea autorizațiilor speciale de transport. Prevederile sale se aplică de la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 198/2015. În această perioadă s-a constatat că unele din prevederile privind condițiile de eliberare a autorizațiilor speciale de transport pentru mărfurile care nu sunt indivizibile, precum și unele din prevederile privind condițiile de întocmire a studiilor de traseu sunt prea restrictive sau nu își găsesc utilitatea, generând costuri inutile pentru operatorii de transport rutier, drept care am propus modificarea acestora.

Având în vedere necesitatea asigurării îmbunătățirii activității de întreținere a infrastructurii rutiere, precum și faptul că problema infrastructurii creează situații nefavorabile și afectează dezvoltarea economică a României, sub aspect atât social și de mediu, cât și al mediului de afaceri,

având în vedere necesitatea asigurării îmbunătățirii cu activități de întreținere a infrastructurii rutiere, precum și faptul că problema infrastructurii creează situații nefavorabile și afectează dezvoltarea economică a României, sub aspect atât social și de mediu, cât și al mediului de afaceri,

ținând cont de necesitatea adoptării unor reglementări cu privire la instituirea în sarcina administrației publice locale a obligației de a întreține elementele componente ale drumului aflate în afara acostamentelor.

Având în vedere necesitatea creării unor condiții de degajare a părții carosabile, în cazul căderii accidentale pe partea carosabilă a drumurilor publice a arborilor, în scopul protejării participanților la trafic, precum și preîntâmpinării închiderii drumurilor,

ținând cont de necesitatea introducerii unor noi interdicții pe drumurile publice, luând în considerare faptul că prin introducerea noilor interdicții urmează a se institui cadrul legal pentru amendarea unor practici care dăunează semnificativ mediului înconjurător și în consecință încălcarea acestora va constitui contravenție,

ținând cont că neadoptarea în regim de urgență a prezentei ordonanțe de urgență ar conduce la:

- posibilitatea blocării drumurilor publice;
- periclitarea siguranței participanților la trafic;
- creșterea gradului de poluare a mediului din zona de siguranță a drumurilor și podurilor, precum și din locurile de parcare, oprire și staționare, altele decât cele provenite din oprirea/staționarea participanților la trafic în locurile de parcare, oprire și staționare;

- diminuarea fondurilor aferente lucrărilor de întreținere în detrimentul lucrărilor de:
 - igienizare zonă de siguranță a drumurilor și podurilor, precum și a locurilor de parcare, oprire și staționare, altele decât cele provenite din oprirea/staționarea participanților la trafic în locurile de parcare, oprire și staționare;
 - întreținere șanțuri, rigole, podețe, plantații, trotuare, căi pietonale sau alte asemenea în traversarea localităților urbane;

- imposibilitatea îmbunătățirii sau menținerii stării de viabilitate a drumurilor naționale și autostrăzilor din administrare, prin reducerea fondurilor aferente lucrărilor de întreținere;

- creșterea procentului de km de drum cu durată expirată prin nerealizarea la timp a lucrărilor conform legislației în vigoare, în prezent acest procent fiind de 61,796%.

Luând în considerare că nepromovarea prezentului act normativ în regim de urgență poate avea consecințe nefavorabile asupra unei părți a populației, cu impact negativ asupra sănătății populației și/sau mediului înconjurător, față de considerentele expuse, nepromovarea prezentei ordonanțe de urgență ar avea consecințe negative, după cum urmează:

- impactul social negativ determinat de imposibilitatea diminuării gradului de poluare existent, generat de aruncarea deșeurilor și depozitarea necorespunzătoare a acestora;

- posibilitatea apariției riscului de îmbolnăvire a populației, în cazul unor epidemii/pandemii ce pot afecta sistemul național de sănătate publică;

- afectarea unor specii de floră și faună sălbatică din imediata vecinătate a infrastructurii rutiere;

- generarea unor situații de degradare a stării de viabilitate a drumurilor naționale și autostrăzilor, cu consecințe negative asupra circulației pe anumite secțiuni ale infrastructurii rutiere.

Întrucât aspectele sus-menționate pot conduce la o perturbare gravă a traficului rutier și implicit asupra vieții sociale a cetățenilor și a economiei naționale, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul juridic al drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se completează și se modifică după cum urmează:

1. După articolul 34 se introduce un nou articol, articolul 34¹, cu următorul cuprins:

„Art. 34¹. — (1) La proiectarea sectoarelor noi de drumuri naționale și autostrăzi se va avea în vedere realizarea spațiilor de parcare, oprire și staționare.

(2) Spațiile de parcare adiacente drumurilor naționale și autostrăzilor vor fi prevăzute cu spații special amenajate pentru controlul prin cântărire al vehiculelor rutiere.

(3) Spațiile de parcare adiacente drumurilor naționale și autostrăzilor vor fi dotate cu recipiente pentru colectarea separată a deșeurilor municipale.

(4) Reglementările tehnice privind proiectarea și dotarea spațiilor de parcare, a locurilor de oprire și staționare, aferente drumurilor publice, se stabilesc prin ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor.

(5) Proiectele de reabilitare a sectoarelor de drumuri naționale existente vor avea în vedere și realizarea de noi spații de parcare, oprire și staționare.”

2. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Pe sectoarele de drumuri naționale și autostrăzi aflate în intravilanul localităților, autoritățile administrației publice locale sunt obligate să efectueze întreținerea elementelor componente ale drumului aflate în afara acostamentelor.”

3. La articolul 38, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

„(1)¹ În zona drumurilor cu versanți, unde este pericol de căderi de arbori pe partea carosabilă, în vederea protejării participanților la trafic, precum și a preîntâmpinării închiderii drumurilor, administratorul drumului ia următoarele măsuri:

a) înștiințarea ocolului silvic care are în administrare zona respectivă pentru tăierea arborilor ce prezintă pericol pentru participanții la trafic;

b) degajarea părții carosabile în cel mai scurt timp și înștiințarea ocolului silvic pentru emiterea formelor legale, în cazul căderii accidentale a arborilor pe partea carosabilă.”

4. La articolul 41 alineatul (6), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) transporturi de mărfuri care nu sunt indivizibile, dacă este depășită cel puțin una dintre masele sau dimensiunile maxime admise și sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- (i) masa totală să fie de cel mult 60,0 tone;
- (ii) masa pe axe să nu depășească masa maximă ce poate fi autorizată, prevăzută la alin. (8);
- (iii) lungimea să nu depășească cu mai mult de 3,0 metri lungimea maximă admisă;
- (iv) lățimea să nu depășească 3,20 metri;
- (v) să nu fie depășită înălțimea maximă admisă;”.

5. La articolul 41 alineatul (6), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) valorile prevăzute la lit. c) pot fi modificate prin normele prevăzute la alin. (2).”

6. La articolul 41 alineatul (11), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) înălțime mai mare sau egală cu 5,0 metri, dacă pe sectorul de drum ce urmează a fi parcurs sunt instituite restricții pentru înălțime, indiferent de valoarea restricției;”

7. La articolul 41 alineatul (11), litera l) se abrogă.

8. La articolul 43, după litera j) se introduc două noi litere, literele k) și l), cu următorul cuprins:

„k) aruncarea și depozitarea deșeurilor în zona de siguranță a drumurilor și podurilor;

l) aruncarea și depozitarea deșeurilor în locurile de parcare, oprire și staționare, altele decât cele provenite din oprirea/staționarea participanților la trafic în locurile de parcare, oprire și staționare.”

9. La anexa nr. 2, notele de subsol la tabelul cuprins în anexă se modifică după cum urmează:

a) Nota de subsol 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„⁵ Prin *suprastructura demontabilă și unitatea de transport standardizată*, prevăzute la pct. 1.4, se înțeleg unități de transport mărfuri optimizate pentru dimensiunile vehiculelor rutiere și dotate cu dispozitive de manipulare pentru transferul între modurile de transport, de regulă șosea/cale ferată.”

b) Nota de subsol 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„⁶ Plus o limită de două tone, atunci când masa totală maximă admisă a vehiculului motor este de 18 tone și masa maximă admisă a axei tandem a semiremorcii este de 20 de tone și axa motoare este prevăzută cu roți jumelate și cu suspensie pneumatică sau echivalentă acesteia.”

c) Nota de subsol 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„⁹ *Idem* 7.”

d) Nota de subsol 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„¹⁰ *Idem* 8.”

e) Nota de subsol 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„¹¹ *Idem* 7.”

f) Nota de subsol 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„¹⁴ *Idem* 7.”

g) Nota de subsol 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„¹⁵ *Idem* 13.”

10. La anexa nr. 3, cel de-al doilea alineat „E = drumuri europene” la „Clasificarea drumurilor din punctul de vedere al limitelor impuse privind masele și dimensiunile maxime admise” se înlocuiește cu textul „NR = drumuri nereabilitate”.

11. La anexa nr. 3, litera „E” din titlul coloanei nr. 2 a tabelului prevăzut la anexa nr. 3 se înlocuiește cu „NR”.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Ion Ștefan

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Costel Alexe

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul apărării naționale

Având în vedere necesitatea asigurării unei identități de tratament categoriilor de personal care participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român,

luând în considerare imperativul asigurării unui mod echitabil de acordare a drepturilor tuturor categoriilor de personal din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională, inclusiv a personalului român care încadrează comandamentele multinaționale și structurile NATO înființate pe teritoriul României, pe timpul participării la aceleași tipuri de misiuni și operații sau la unele similare în afara teritoriului național,

în scopul eliminării dublei compensări a cheltuielilor acordate de instituțiile trimitătoare, în situația în care aceleași drepturi au fost asigurate de organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunile și operațiile,

în considerarea efectelor negative ale neadoptării prezentei ordonanțe de urgență, respectiv menținerea unor diferențe de tratament pentru personalul implicat în diferite misiuni,

având în vedere faptul că toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — La articolul 26 din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 17 iunie 2011, cu completările ulterioare, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) Personalul încadrat în comandamentele multinaționale înființate pe teritoriul României, trimis să participe la misiunile și operațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) din prezenta lege, beneficiază pentru perioada în care participă la misiuni în zonele de operații de drepturile prevăzute la alin. (1).

(3) Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (1) lit. g) și art. 9 din capitolul IV al anexei nr. IV a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, personalul trimis în misiune permanentă în străinătate beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (1) pentru deplasările efectuate în interesul serviciului la misiuni în zonele de operații.

(4) Personalul care participă la misiuni și operații sub mandatul/conducerea organizațiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 7 alin. (3) beneficiază de drepturile stabilite la alin. (1), numai în măsura în care aceste drepturi, indiferent de denumirea sub care sunt acordate și de quantumul acestora, nu sunt asigurate de organizațiile internaționale sub egida cărora se desfășoară misiunile și operațiile.”

Art. II. — La articolul IX alineatul (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2014 pentru modificarea și completarea art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 19 iunie 2014, aprobată cu modificări prin Legea nr. 183/2014, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. IX.** — (1) Pe durata îndeplinirii misiunii în străinătate personalul beneficiază de drepturile de diurnă stabilite pentru fiecare categorie de personal participant la misiunile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu completările ulterioare.”

Art. III. — La articolul 7 alineatul (1) din Legea nr. 222/2017 pentru realizarea „Capabilității de apărare aeriană cu baza la sol”, aferentă programului de înzestrare esențial „Sistem de rachete sol-aer cu bătaie mare (HSAM)”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 27 noiembrie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 7.** — (1) Pe durata misiunilor prevăzute la art. 4, personalul beneficiază de drepturile de diurnă stabilite pentru fiecare categorie de personal participant la misiunile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu completările ulterioare.”

Art. IV. — La articolul 7 alineatul (1) din Legea nr. 46/2018 pentru realizarea „Capabilității de sprijin de foc indirect”, aferentă programului de înzestrare „Sistem Lansator Multiplu de Rachete cu bătaie mare”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 23 februarie 2018, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 7.** — (1) Pe durata misiunilor prevăzute la art. 4, personalul beneficiază de drepturile de diurnă stabilite pentru fiecare categorie de personal participant la misiunile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu completările ulterioare.”

Art. V. — La articolul 6 alineatul (1) din Legea nr. 237/2019 pentru continuarea dezvoltării capabilității operaționale aeriene cuprinse în Etapa de tranziție inițială a Concepției de realizare graduală a capabilității de apărare aeriană în cadrul programului „Avion multirol al Forțelor Aeriene”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 19 decembrie 2019, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 6.** — (1) Pe durata misiunilor prevăzute la art. 4, personalul beneficiază de drepturile de diurnă stabilite pentru fiecare categorie de personal participant la misiunile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu completările ulterioare.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Ionel Nicolae Ciucă
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

Directorul Serviciului Român de Informații,
Eduard Raul Hellvig
Directorul Serviciului de Informații Externe,
Gabriel Vlase
Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Lucian-Silvan Pahonțu

p. Directorul Serviciului
de Telecomunicații Speciale,
Ionel-Sorin Bălan
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru completarea unor acte normative în domeniul transportului naval

Având în vedere faptul că modificarea legii de ratificare a Convenției MLC 2006 va crea temeiul de fundamentare a viitoarei hotărâri a Guvernului care va asigura adoptarea normelor metodologice de punere în aplicare atât a Convenției MLC 2006, cât și a Directivei (UE) 2018/131 a Consiliului din 23 ianuarie 2018 de punere în aplicare a Acordului încheiat între Asociația Armatorilor din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) pentru modificarea Directivei 2009/13/CE în conformitate cu modificările din 2014 la Convenția privind munca din domeniul maritim din 2006, astfel cum au fost aprobate de Conferința Internațională a Muncii la 11 iunie 2014, se impune evitarea constatării aplicării incorecte sau necorespunzătoare de către România a dreptului UE și, în acest scop, preîntâmpinarea declanșării unor proceduri de infringement, inclusiv, în ultimă instanță, a posibilelor consecințe constând în aplicarea unor sancțiuni de ordin pecuniar de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, al căror cuantum ar putea fi unul semnificativ, de natură a afecta bugetul de stat și a împiedica îndeplinirea altor obiective de interes public general,

ținând cont de faptul că în încercarea de implementare a prevederilor convențiilor enunțate, au fost întâmpinate dificultăți în punerea în aplicare a anumitor prevederi specifice, mai ales că unele dispoziții ale acestor convenții nu se regăsesc reglementate prin acte normative,

adoptarea prezentei ordonanțe de urgență se impune și pentru a respecta termenele stabilite pentru România în vederea preluării normelor comunitare europene.

Luând în considerare necesitatea înlăturării și, după caz, a prevenirii producerii urmărilor negative anterior expuse, precum și de faptul că aspectele mai sus menționate, în particular crearea premiselor îndeplinirii angajamentelor asumate ca stat membru al UE și preîntâmpinarea declanșării procedurii de infringement în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 214/2015 pentru ratificarea Convenției privind munca în domeniul maritim (MLC 2006), adoptată la 23 februarie 2006 la Geneva, la cea de-a 94-a sesiune a Organizației Internaționale a Muncii, precum și a Amendamentelor din 2014 la Convenția privind munca în domeniul maritim (MLC 2006), aprobate în cadrul celei de-a 103-a sesiuni a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 11 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 21 august 2015, se completează după cum urmează:

— **După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 3, cu următorul cuprins:**

„Art. 3. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor va elabora și va supune spre aprobare Guvernului, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice de punere în aplicare a prevederilor Legii nr. 214/2015 pentru ratificarea Convenției privind munca în domeniul maritim (MLC 2006), adoptată la 23 februarie 2006 la Geneva, la cea de-a 94-a sesiune a Organizației Internaționale a Muncii, precum și a Amendamentelor din 2014 la Convenția privind munca în domeniul maritim (MLC 2006), aprobate în cadrul celei de-a 103-a sesiuni a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 11 iunie 2014.”

Art. II. — Legea nr. 31/2016 pentru aderarea României la Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 24 martie 2016, se completează după cum urmează:

— **După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 3, cu următorul cuprins:**

„Art. 3. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor va elabora și va supune spre aprobare Guvernului, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice de punere în aplicare a prevederilor Legii nr. 31/2016 pentru aderarea României la Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 24 martie 2016.”

Art. III. — Legea nr. 229/2017 pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit, adoptată la Londra la 7 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 7 decembrie 2017, se completează după cum urmează:

— **După articolul unic se introduce un nou articol, articolul 2, cu următorul cuprins:**

„Art. 2. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor va elabora și va supune spre aprobare Guvernului, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice de punere în aplicare a prevederilor Legii nr. 229/2017 pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit, adoptată la Londra la 7 iulie 1995.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare

Având în vedere că activitatea de urmărire penală desfășurată de către organele de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne este un element esențial de care depinde capacitatea de instrumentare a cauzelor penale, pornind de la statutul socioprofesional specific, conferit de atribuțiile, răspunderile și incompatibilitățile ce revin personalului Ministerului Afacerilor Interne în activitatea de urmărire penală,

pornind de la actualul cadru normativ ce reglementează nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițiștilor, reprezentat de Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere aspectele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 317 din 21 mai 2019, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare,

luând în considerare necesitatea unei reglementări legale unitare, uniforme, care să instituie norme clare, previzibile și accesibile referitoare la organele de cercetare penală ale poliției judiciare,

având în vedere faptul că ulterior publicării în Monitorul Oficial al României a Deciziei Curții Constituționale nr. 317 din 21 mai 2019, procedurile privind desemnarea polițiștilor ca organe de cercetare penală ale poliției judiciare au fost întrerupte, fapt ce a condus la imposibilitatea valorificării în activitatea de urmărire penală a resursei umane care a intrat recent în sistem, respectiv absolvenții promoțiilor instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne și polițiștii încadrați direct, în urma concursurilor organizate cu recrutare din sursă externă,

ținând cont de faptul că, ulterior publicării, blocarea procedurilor de obținere a avizului conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a generat imposibilitatea numirii în funcții din structuri cu specific de poliție judiciară, inclusiv în cele de conducere, fapt ce generează dificultăți majore în buna funcționare a acestor structuri și afectează drepturile legitime ale polițiștilor aflați în această situație, precum și efecte negative în ceea ce privește desfășurarea cu ritmicitate a actelor de urmărire penală în cauzele penale, precum și activitatea Ministerului Public,

luând în considerare faptul că, odată cu trecerea timpului și în contextul fluctuației mari de personal din Ministerul Afacerilor Interne, imposibilitatea desemnării polițiștilor ca organe de cercetare penală ale poliției judiciare are ca rezultat amplificarea efectelor negative legate de funcționarea corectă a structurilor cu atribuții de poliție judiciară, prin diminuarea constantă a numărului de organe de cercetare penală ale poliției judiciare, și va afecta implicit activitatea unităților de parchet competente, toate acestea având repercusiuni asupra combaterii criminalității sub toate formele ei,

ținând seama de faptul că termenul de 45 de zile prevăzut la art. 147 din Constituția României a expirat, iar acest fapt poate determina interpretări diferite în practică referitor la validitatea actelor de urmărire penală efectuate de către lucrători ai poliției judiciare, cu privire la care au fost emise avize de poliție judiciară în baza procedurii desfășurate în temeiul textelor declarate neconstituționale, în caz contrar fiind afectate atât durata procedurilor în cauzele penale instrumentate, cât și drepturile fundamentale ale justițiabililor,

deoarece toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență, extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 24 aprilie 2014, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatele (1)–(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Poliția judiciară este constituită din ofițeri și agenți de poliție, care au dobândit statutul de polițist în condițiile Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, desemnați prin act administrativ de către persoana care are competența de numire în funcție a acestora, după obținerea avizului de desemnare în poliția judiciară prevăzut de art. 55 alin. (4) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, sau sunt desemnați și funcționează în alt mod, potrivit unor legi speciale.

(2) Ofițerii și agenții de poliție prevăzuți la alin. (1) au calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare.

(3) Numirea și eliberarea din funcție, precum și modificarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor prevăzuți la alin. (2) se face în condițiile Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Calitatea de organ de cercetare penală al poliției judiciare este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.”

2. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Avizul de desemnare în poliția judiciară se acordă dacă polițistul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) ocupă sau urmează să ocupe o funcție prevăzută cu atribuții specializate în activitățile de constatare a infracțiunilor, de strângere a datelor în vederea începerii urmăririi penale și de urmărire penală;

b) este licențiat în drept sau este absolventul unei instituții de învățământ a Ministerului Afacerilor Interne care pregătește polițiști ori al unui program de formare profesională organizat, în instituțiile de formare profesională ale Ministerului Afacerilor Interne, potrivit specificului activităților poliției judiciare;

c) nu se află într-o situație de incompatibilitate potrivit art. 2 alin. (4);

d) a obținut calificativul de cel puțin «bine» la ultimele trei evaluări anuale de serviciu;

e) nu se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare;

f) față de acesta nu s-a pus în mișcare acțiunea penală.

(2) În situația în care s-a dispus condamnarea polițistului prin hotărâre judecătorească definitivă, la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pedepsei sau amenzii penale pentru o infracțiune săvârșită din culpă care nu este în legătură cu serviciul, avizul de desemnare în poliția judiciară se acordă dacă polițistul îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la alin. (1) și s-au împlinit 3 ani de la aprobarea menținerii în activitate.

(3) În situația în care față de polițist s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei, avizul se acordă numai în situația în care polițistul îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la alin. (1) și hotărârea privește o infracțiune săvârșită din culpă care nu este în legătură cu serviciul.

(4) În situația în care polițistului i s-a retras avizul de desemnare în poliția judiciară un nou aviz se acordă dacă polițistul îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la alin. (1) și au trecut cel puțin 2 ani de la data retragerii avizului.

(5) Condiția prevăzută la lit. b) a alin. (1) nu se aplică polițistului care pe parcursul carierei a deținut minimum 3 ani calitate de organ de cercetare penală al poliției judiciare.

(6) Condiția prevăzută la lit. d) a alin. (1) nu se aplică la numirea în prima funcție de polițist. Pentru polițistul care nu are 3 ani de activitate în Ministerul Afacerilor Interne, condiția prevăzută la lit. d) a alin. (1) se aplică pentru evaluările de serviciu întocmite.

(7) De la data numirii în funcție potrivit Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, și până la data desemnării ca organ de cercetare penală al poliției judiciare, polițistul nu desfășoară activități specifice urmăririi penale.

(8) Necesitatea deținerii sau obținerii avizului de desemnare în poliția judiciară se prevede în fișa postului ca o condiție necesară ocupării acestuia.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Solicitarea privind acordarea avizului de desemnare în poliția judiciară, formulată de persoana care are competența de numire în funcție, este însoțită de o notă de fundamentare care justifică acordarea avizului și conține referiri cel puțin cu privire la:

- a) îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 21 alin. (1);
- b) atribuțiile din fișa postului.

(2) În cazul respingerii propunerii privind acordarea avizului de desemnare în poliția judiciară, o nouă solicitare poate fi formulată atunci când sunt îndeplinite condițiile privind acordarea acestuia.”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În statele de organizare ale unităților din structura aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, din structura Inspectoratului General al Poliției Române, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Române, Direcției Generale Anticorupție, precum și din structurile subordonate acestora, sunt prevăzute posturile cu atribuții specifice organelor de cercetare penală ale poliției judiciare.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu aduc atingere competențelor privind efectuarea urmăririi penale stabilite de lege pentru structurile Ministerului Afacerilor Interne prevăzute la alin. (1).”

5. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Procurorul conduce, supraveghează și controlează nemijlocit activitatea de urmărire penală desfășurată de organele de cercetare penală ale poliției judiciare.

(2) În desfășurarea altor activități profesionale decât cele conduse și supravegheate, potrivit legii, de către procuror, polițistii care au calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare se subordonează șefilor ierarhici.”

6. La articolul 6, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Avizul de desemnare în poliția judiciară se retrage de către procurorul general al Parchetului de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul desemnat în acest sens, atunci când se constată, după caz:

a) neîndeplinirea sau îndeplinirea în mod defectuos și repetat de către organul de cercetare penală al poliției judiciare a dispozițiilor scrise date de procuror;

b) existența unei stări de incompatibilitate potrivit art. 2 alin. (4);

c) față de polițist a fost pusă în mișcare acțiunea penală.

(2) Retragerea avizului de desemnare în poliția judiciară în condițiile alin. (1) lit. a) se face la solicitarea procurorului care conduce și supraveghează activitatea de urmărire penală desfășurată de organul de cercetare penală al poliției judiciare, cu avizul consultativ al procurorului superior ierarhic și al șefului unității în care este încadrat polițistul.”

7. La articolul 6, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alineatele (21)—(24), cu următorul cuprins:

„(21) Retragerea avizului de desemnare în poliția judiciară în condițiile alin. (1) lit. b) și c) se face la propunerea procurorului care conduce și supraveghează activitatea de urmărire penală desfășurată de organul de cercetare penală al poliției judiciare, din oficiu sau în urma sesizării formulate de șeful unității în care este încadrat polițistul.

(22) Calitatea de organ de cercetare penală al poliției judiciare încetează, după caz:

a) la data încetării raporturilor de serviciu ale polițistului;

b) la data numirii polițistului într-o funcție care nu presupune existența avizului de desemnare în poliția judiciară;

c) la data transferului polițistului;

d) la data suspendării raporturilor de serviciu, cu excepția situației de suspendare pentru efectuarea concediului de creștere a copilului;

e) la retragerea avizului de desemnare în poliția judiciară.

(23) Încetarea calității de organ de cercetare penală al poliției judiciare se constată, prin act administrativ, de către persoana care are competența de numire a polițistului.

(24) Avizul de desemnare în poliția judiciară încetează de drept în situațiile prevăzute la alin. (22) lit. a)—d). Persoana cu competența de numire a polițistului informează procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în maximum 5 zile de la ivirea situației, despre intervenirea acesteia.”

8. În cuprinsul întregii legii sintagma „organele de cercetare ale poliției judiciare” se înlocuiește cu sintagma „organele de cercetare penală ale poliției judiciare”.

Art. II. — (1) Avizele de desemnare în poliția judiciară emise anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență își păstrează valabilitatea. Dispozițiile Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, referitoare la retragerea avizului și încetarea calității de organ de cercetare penală al poliției judiciare sunt aplicabile.

(2) În cazul polițistilor care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, au calitatea de organe de cercetare penală ale poliției judiciare, dispozițiile art. 2 alin. (4) și art. 6 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică după 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009
privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare,
amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc
pentru starea de sănătate a populației și a Ordinului ministrului sănătății nr. 15/2020
pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009
privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare,
amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc
pentru starea de sănătate a populației**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății nr. VSC 1.450 din 4.02.2020,
având în vedere prevederile art. 28 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
ținând cont de prevederile art. 2 lit. a)—d) și art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 1 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 17 alineatul (11), litera b) va avea următorul cuprins:**

„b) activitățile de coafură și alte activități de înfrumusețare — începând cu 1 ianuarie 2021.”

Art. II. — La articolul II din Ordinul ministrului sănătății nr. 15/2020 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 14 ianuarie 2020, alineatul (2) se abrogă.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru,
secretar de stat

București, 5 februarie 2020.
Nr. 178.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

